Mütalib TAHİROĞLU

SARIYAR

Sarıyar tale kimə yar ola gər yarəsini,
Qoymaz avarəvü biçarə, qılar çarəsini.

O kəsin kim, əgilib arəsi taleylə, bilə,
İşi müşküldü düzəltməzsə əgər arəsini.

Sülhə imza ata hər yerdə əgər insanlar,
Tapmaq olmaz bəşərin dəhrdə biçarəsini.

Gərçi sidq ilə dönə Rəbbinə, əfvin diləyə,
Yandırar Tanrı onun bəxtinə səyyarəsini.

Mənim hər müşkülü həll etməyə qadir rəbbim,
Boya nur ilə bu çeşmin ağaran qarəsini.

Nola, ya Rəbb, ki açsan tutulan gözlərini,
Görsə bir ləhzə Mütalib də cigərparəsini.

GÖZƏLİM

Məni məftun eləyən bir dənə sənsən, gözəlim.
Bənzərin yoxdu sənin, bir dənəsən sən gözəlim.

Səni ey gözlərimin nuru, şükür xəlq edənə.
Olmasaydın nə edərdim görəsən, mən gözəlim.

Mənə ömrümdə gözəl hər nə yazıbdırsa yazan,
yenə sənsən, yenə sənsən, yenə sən ən gözəlim!

Tapa öz yarını hər yarıcan, ey kaş, ola bir,
Yetə bizlər kimi vəslə nə ki var tən gözəlim.

Edə xoş ömrü, Mütalib deyir aləmdə hamı,
Görməyə qüssə, kədər-qəm, yaşaya şən, gözəlim.

GÖR

Dərdini ver ki mənə, dərman olum dərdinə, gör
Dərdini dərdim edim, qurban olum dərdinə, gör.

Dərdi sevdir mənə sən hüsnü camalın qədəri,
Dərdini sənlə sevim, heyran olum dərdinə, gör.

Dərdini gül düşünüm, bağı-gülüstan yaradım,
Göz yaşımla sulayım, bağban olum dərdinə, gör.

Mən kiməm, mən nəçiyəm – dərd xəbərsizdi hələ;
Keçə bir xeyli zaman, əyan olum dərdinə, gör.

Tərk edə cismi Mütalib, girə dərdin içinə,
Ey pərim, ruhum ilə mehman olum dərdinə, gör.